

i recomanen que, almenys, es permeta que la direcció del centre d'infantil i primària siga diferent a la direcció del tram de zero a tres anys. Podrà donar-se esta situació?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor Sánchez.

Conseller, quan vullga.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esports:

Sí, gràcies, senyora presidenta.

Gràcies també, senyor diputat, per la seua pregunta i per la seua aportació, perquè ha fet també propostes, no només preguntes.

Mire, la igualtat en l'accés, com vosté mateixa ha dit, en el conjunt de l'escolaritat està garantit en eixe decret que vam fer d'admissió en el 2016 precisament en el sentit que vosté deia. I és eliminar la discrecionalitat que existia en aquell moment per tal que els centres no foren els que triaren les famílies, que és el que estava passant, perquè hi havia centres que atorgaven una puntuació diferent en funció dels criteris que ells volien de les famílies que volien tindre en el seu centre, sinó que tots els centres tinguen d'inici la mateixa puntuació.

Precisament per això vam fer el decret del 2016 i eixe decret, el del 2016, és d'aplicació als centres d'educació infantil també, als municipals. I, per tant, a aquells que ara mateix se'n beneficiaran d'eixa proposta que vam treballar conjuntament per tal de crear escoles de dos anys infantils, municipals pogueren ser gratuïtes. Per tant, estan establerts en eixe decret d'admissió i utilitzen eixe decret d'admissió i els seus criteris.

Uns criteris que, com li deia, servixen per a marcar amb criteris d'igualtat l'admissió als centres escolars i que ajuden a evitar eixes desigualtats que es produïen en l'anterior decret d'admissió i que ara s'han revertit. Precisament en el sentit de donar preferència, a qui? A aquelles famílies que els seus xiquets tenen unes determinades casuístiques.

Per exemple, els xiquets que estan en la situació d'acollida familiar o residencial, els xiquets, és a dir, l'alumnat que ha canviat de residència per violència de gènere, per terrorisme o per desnonament familiar. Hi ha també puntuació, i ahí li conteste al que deia de les puntuacions, hi ha una puntuació específica que dóna més puntuació també a una sèrie de criteris.

Per exemple, si els germans o germanes estan en el centre, dóna una puntuació específica; la proximitat del domicili o del lloc de treball, per tal d'arrelar més al territori també i al centre educatiu, la comunitat educativa; la renda de la unitat familiar; les condicions de família nombrosa o família

monoparental, i per tant que també hi haja eixe puntuació extra per a les persones que tenen aquesta situació. O la concurrència de discapacitat o algun tipus de situació no només per a l'alumnat, sinó també en els pares, els tutors, les mares, els germans o les germanes i, per tant, que puga entrar en eixe sentit.

I com deia vosté, alguns municipis que poden fer algun criteri d'admissió. Evidentment no és un gran puntuació. Les puntuacions importants són les que li acabe de dir. Però que poden matisar si són amb famílies amb més necessitats d'atenció social, el que vosté estava determinant. Si hi ha algú que no ha fet eixa bona pràctica i no ho ha utilitzat, ens ho pot fer saber quin municipi és i ho mirem.

Perquè, evidentment, que no ha de servir precisament perquè no entren els demés necessitats. I precisament ha de ser serveis socials els que pensem que han de determinar eixa especial necessitat en cada municipi. Eixos criteris a més a més han de ser públics i addicionals. Han de ser públics en el criteri d'admissió.

I dir-li que sí, que estem treballant en la norma, en eixa ordre. L'ordre tindrà el que diu ja el decret d'admissió. Per tant, serà d'aplicació el decret d'admissió. I eixa ordre farà possible allò que vam dir que s'havia de fer, i és que en els centres infantils, d'educació infantil, municipals de dos anys siguen gratuïts. Això ho facilitarà. Seran 14.400 places entre els centres municipals, centres infantils de gestió municipal, els de La Generalitat i les escoles en les aules de dos anys. En escoles d'infantil i primària hi haurà 14.400 places que són més d'un 35% del conjunt dels xiquets que van nàixer en el 2016.

I, per tant, eixe esforç del govern del botànic que, com vosté ha dit, no té el finançament que li pertoca i, per tant, no podem arribar al cent per cent. Però que hem començat prioritant aquells a qui primer podem arribar que són els que es gestionen de forma pública per part de l'administració municipal, per part de la mateixa Generalitat o directament en les escoles d'infantil i primària.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller.

Passem a l'última pregunta que formula el diputat no adscrit Alexis Marí també..., i que serà contestada pel conseller d'educació.

Quan vullga, senyor Marí. Polse, per favor i ja pot començar.

El senyor Marí Malonda:

Gracias, presidenta.

Conseller.

Preocupación, preocupación continua desde el inicio de la legislatura por la situación de los establecimientos y

edificios dependientes de la administración autonómica. Comenzamos, si lo recuerda, preguntándole a la *consellera* de justicia, seguimos preguntándole de nuevo a la *consellera* de justicia por los planes de emergencia y autoprotección. Le preguntamos también a la *consellera* de infraestructuras sobre las medidas de seguridad y los planes de emergencia y autoprotección de ferrocarriles de la Generalitat valenciana.

Y ahora me toca usted y le pregunto sobre cuál es la situación actual de los planes de emergencia y autoprotección de los colegios dependientes de su *conselleria* y más concretamente de la situación de los simulacros de evacuación que se deben de realizar de forma anual.

¿Cuál, en definitiva, es el grado de cumplimiento por parte de los centros educativos sostenidos con fondos públicos de la Orden 27/2012, de 18 de junio de la *conselleria* de educación, formación y empleo sobre planes de autoprotección o medidas de emergencia de los centros educativos no universitarios de la Comunidad Valenciana?

Gracias.

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, señor Marí.

Señor *conseller*.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esports:

Sí, gràcies, senyora presidenta.

Gràcies, senyor diputat.

Com vosté mateix haurà pogut llegir en l'ordre, el que es determina en l'Ordre de 27/2012, el que es determina és que hi ha uns determinats centres que necessiten els plans d'autoprotecció, i ara li contaré sobre això, i la resta de centres, és a dir, tots els centres necessiten unes mesures d'emergència i simulacres com el que vosté estava dient.

Pel que fa als plans d'autoprotecció, són aquells centres els que tenen unes determinades característiques que necessiten tindre eixos plans d'autoprotecció. Són els centres d'educació especial, els centres infantils de primer cicle i els centres que tenen més de vint-i-huit metres d'altura o que tenen a més de dos mil persones dins a la vegada, en el mateix moment.

Pel que fa a això, el grau de compliment dels centres, els que tenen el seu pla d'autoprotecció, és pràcticament el cent per cent. Per què dic pràcticament? Perquè hi ha un centre que està adaptant i està refent un pla que ja tenia registrat, i perquè hi han quatre que s'han creat enguany i que s'estan elaborant enguany perquè són de nova creació i han de ser els mateixos centres els que realitzen este pla d'autoprotecció. Per tant, pràcticament el cent per cent tenen eixa pla d'autoprotecció fet i, per tant, l'estan aplicant registrat i amb totes les condicions com marca la normativa.

La resta de centres són els que tenen mesures i han de tindre eixes mesures d'emergència i realitzar també periòdicament simulacres i ahí és on vosté també encarava la pregunta. En eixe sentit també el grau de compliment és elevat i, evidentment, és molt satisfactori en tant que s'ha de coordinar, i vosté ho sap, per a fer els simulacres i ahí és on rau una xicoteta dificultat per tal de coordinar...

S'ha de coordinar amb la policia local o amb els bombers o amb protecció civil. I alguns dels centres, per tal de realitzar estos simulacres, ho fan més periòdicament del que ens agradaria probablement, però ho fan i ho fan amb coordinació amb la policia local i els bombers.

A més a més ho intentem facilitar per tal que puguen fer-los i puguen tindre tot l'accés, tota la formació necessària.

Per un costat, tenen una guia i un model per a fer les mesures d'emergència i adaptar-les a cada casuística dels xiquets i xiquetes; tenen una guia complementària per tal d'elaborar i valorar la realització dels simulacres per tal de millorar-los, com els estan fent i com s'han d'anar millorant; i, a més a més, estem realitzant diverses accions formatives per al conjunt del professorat que puga desenvolupar eixos mecanismes de resposta a les emergències, i la inspecció evidentment visita els centres educatius i fa reunions informatives recordant la necessitat de poder fer estos simulacres.

Gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

¿Sí? Senyor Marí.

El senyor Marí Malonda:

Gracias, presidenta.

Gracias, *conseller*, un pequeño matiz.

Aparte de los condicionantes que usted ha mencionado, hay algún otro que obliga a la norma básica, a la nueva norma básica de autoprotección. Pero, bueno, usted me hablaba de un cumplimiento elevado, y yo le creo porque casi siempre lo cree usted lo que me dice y espero que así sea, ¿no?

Yo lo que recomendaría vivamente es, y le voy a hacer la misma recomendación que le hice a la *consellera* de justicia y a la *consellera* de infraestructura: auxíliese de los directores de seguridad, que tiene muy buenos en esta tierra, en este territorio; de la unidad adscrita de la policía nacional; le recomendaría también que dispusiese de un *indizado* de los colegios que están al día y de los que no; que nombrasen a los responsables de las emergencias de cada centro escolar, sabemos que hay algunos centros que no tienen nombrado a ese responsable de emergencias porque, si no, nosotros como estamos intranquilos le volveremos a preguntar, seguiremos estando pendientes. De todas formas, confío, confío en que se pondrá a ello.

Yo confío, y no se lo digo porque es un acto de fe, porque usted es de los *consellers* que por lo menos nos ha mantenido en todo

momento al día sobre aquellas cosas que nos inquietaban y que nos interesaban, cosa que le agradezco. Y, por lo tanto, cuando digo que confío en usted, confío en usted por eso, no porque lo quiera más o menos en el plano personal sino porque nos ha mantenido al día.

Muchas gracias.

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, señor Marí.

Conseller, de seguida, quan vullga.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Gràcies, senyor diputat.

I fa bé de confiar perquè, evidentment, tenim en compte les seues propostes i les plantejarem també per tal de millorar tot allò que s'haja de millorar. I així li ho dic i sap que ho fem.

Estem damunt, s'estan realitzant eixos simulacres –com li deia–, tots tenen les seues mesures de resposta i, a més a més, li vaig a explicar també amb la minuciositat que ho solen fer els centres educatius i com ho fan per a adaptar-se a la diferent població que tenen els centres educatius. I és que li ho puc explicar.

Jo mateix sóc mestre i, per tant, recorde perfectament com elaboràvem els plans i com milloràvem els simulacres en funció del tipus d'alumnat que teníem cada centre, cada aula, i fins i tot com es destinen les aules i els usos dels espais en funció de l'alumnat que es té per a facilitar també les mesures d'emergència i de simulacre.

I he de dir que sí que es fa, que es fa en els centres educatius, i de fet en eixes accions formatives que hem realitzat, que tenen a vore amb els simulacres, que tenen a vore amb els plans d'evacuació i també amb primers auxilis i riscos laborals, han participat més de sis mil dos-cents en estos últims anys, més de sis mil mestres i professors, 344 accions formatives.

Per tant, com vosté pot vore, estem realitzant activitats i, evidentment, estem damunt dels centres perquè puguem desenvolupar tot el que per a nosaltres també és una preocupació i una ocupació que els xiquets i les xiquetes estiguen en llocs segurs, que tots els plans estiguen ben fets, i per tant que puguem evacuar, en cas d'evacuació que es puga fer amb la major rapidesa possible, sempre preservant la seguretat dels nostres xiquets i xiquetes.

Gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller.

Per fi hem acabat amb les preguntes.

Interpel·lació al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball, senyor Rafael Climent González, sobre la política general de la conselleria en matèria de petit comerç, que formula el diputat senyor José Salas Maldonado (GP Popular) (RE número 96.264, BOC número 257)

La senyora vicepresidenta primera:

I passem al punt número 7: interpel·lació al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball sobre la política general de la conselleria en matèria de petit comerç que formula el diputat José Salas Maldonado, del Grup Parlamentari Popular, al que anem a donar la paraula en esta primera intervenció durant huit minuts.

El senyor Salas Maldonado:

Gracias, presidenta.

Buenas tardes, *conseller*.

Mire, *conseller*, a mí me está pasando como a los niños, se me hace bola. ¿Qué quiere que le diga? Me gustaría poder reconocerle algún logro por su parte pero por más que le sigo, no lo encuentro.

Yo sé, ¡vamos!, que estoy convencido de que por su parte, por voluntad no es; otra cosa es que las cosas se hagan bien; otras que no se hagan; y otra muy distinta que no salgan porque no se sepa.

Pero, señor Climent, una vez que ya hemos aparcado el tema de horarios, eso sí, aparcado en zona azul por tiempo limitado (*soroll de papers*), porque ya está usted viendo cómo están saliendo comercios y empresas en contra de ese gran pacto que parecía que estaba todo el mundo de acuerdo, y al final se quedó en una partida de pimpón, o sea, entre dos, PSOE y Compromís.

Pero, como le decía, creo que aunque tarde, porque viendo lo rápido que son ustedes y quedando solo un año de legislación pues la verdad es que no lo veo muy claro. Pero tendrá que hacer usted algo ya por el pequeño comercio, porque ya toca, *conseller*.

Porque yo entiendo que para ustedes hacer dos cosas a la vez pues como que no, que puede ser demasiado; el tema de horarios y ayudar al pequeño comercio, todo a la vez puede ser mucho. Pero contéstese, si puede y quiere, ¿qué medidas, qué iniciativas, qué soluciones, o qué propuestas tienen pensadas para el pequeño comercio en nuestra comunidad porque algo tendrá pensado después de tres años? Y si no es así, ya le dije, copie, copie de otras comunidades donde los resultados son buenos.

El pequeño comercio necesita entrar en las nuevas tecnologías, usted lo sabe, bueno, la verdad es que tenía que haber entrado hace ya mucho tiempo, pero la verdad es que a este paso que llevan ustedes van a conseguir que en vez de entrar en las nuevas tecnologías entren en las viejas, ¡ya ve!, y por